

וְהָאֱשֶׁתֶּדֶל בְּמִנָּא, בְּנִגְיָבוּ פירושו על אלו הבני האדם שעולים ונכנסים אל התורה רק בסוד נגב דהיינו שהם עוסקים בה בלב עצלן וכבד כמו מי שעוסק באיזה דבר בחינם וביבשות בלא שום לחלוחית וחיות, **וְהָחָשִׁיב דְּלִית בָּהּ אָנָּר, חָמִי דְהָא עוֹתָרָא דְהָאִי עֲלָמָא אָבִיד בְּגִינָה, חָשִׁיב דְּכֻלָּא הוּא** מאחר שהם חושבים שאין בה שכר לעוסקים בה כי הם רואים שנאבד מהם העושר של העולם ע"י שהם עוסקים בה ומשום כך הם חושבים שבאמת כל עסק התורה כך הוא שהוא יבש ונגוב מכל חיות מאחר שהם חושבים שהם לא יזכו לא בועה"ז ולא בעוה"ב (יהל אור). **בְּנִגְבֵּי: כְּמָה דְאֵת אָמֹר** (בראשית ח) **חָרְבוּ הַמַּיִם, וַיִּמָּתְרוּ מִיָּנֹן נְגִיבוּ** כי מש"כ 'בנגב' הוא כמו מש"כ 'חרבו המים' שהתרגום של הפסוק הוא נגיבו מיא כי כך הם חושבים שהתורה יבשה מכל דבר.

צריך לעסוק בתורה לשמה ולהתחבר אליה כראוי

לְבַתָּר וַיָּבֵא עַד חֶבְרוֹן, עַד דְּאֵתִי לְאֶתְחַבְּרָא בָּהּ, קְאִרִי וְשָׂאֲנִי בָּהּ והנה מה כתוב אח"כ 'ויבוא עד חברון', דהיינו שיש בחינה בעסק התורה שתתעסקו בה לשמה ועי"כ תתחברו בה כראוי שאז תקראו בתורה שבכתב ותשנו בתורה שבעל פה לשמה (יהל אור). (במדבר י"ג) **וְשָׂם אֶחֱיָמֹן יִשְׁשִׁי וְתַלְמִי, תַּמֶּן חָמִי פְּלִינֶן סְגִיָּאִין, טָמָא וְטָהוֹר, אָסוּר וּמוֹתָר, (נ"א כָּשֶׁר וּפְסוּל) עוֹנְשֵׁין וְאֹנְרִין** שם בתורה תראו שיש בה חילוקים של טמא וטהור אסור ומותר עונש ושכר מאחר שאלו הענקים היו חציים מבני אדם

וחציים ממלאכים וכך כנגדם יש טמא וטהור וכיו"ב [מד] [יהל אור]. • [מה] **אֵלֶּיֶן אֵינּוֹן**
אֶרְחִי דְּאוֹרֵיִתָּא, דְּקְדוּקֵי אוֹרֵיִתָּא. יְלִידֵי הָעֶנְק,
דְּאֵתִילִידוּ מִסְטְרָא דְּגַבּוּרָה הם דרכי התורה ודקדוקי התורה שהם
 נקראים ילידי הענק מאחר שהם נולדו מצד הגבורה הנקראת ענק כמו שאמרו ברעיא
 מהימנא לקמן רנ"ז ע"ב אורייתא דבעל פה מסטרא דגבורה כי דקדוקי התורה ובי"ג מידות
 • שהתורה נדרשת בהם הם מצד הגבורה (יהל אור).

רמזים בפסוקים לתורה שבכתב ז"א ולתורה שבעל פה נוקן

וַחֲבֵרוֹן שֶׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה, אֵלֶּיֶן אֵינּוֹן שְׁבַעִין אַנְפִּין
דְּאוֹרֵיִתָּא, שְׁבַעִין פָּנִים אֵית לָהּ, לְכָל סְטְרָא
עֶשְׂרָה הם כנגד השבעים פנים שנדרשת בהם התורה כי התורה שכנגד ז"א יש לה
 שבעים פנים שהם כנגד ז"ת דז"א שכל אחד כלול מעשר וביחד הם שבעים. • **וַחֲבֵרוֹן,**
דָּא אוֹרֵיִתָּא, מֵאֵן דְּאֶשְׁתַּדֵּל בָּהּ אֶקְרִי חֵבֵר כי מש"כ 'חברון'
 פירושו התורה הנקראת כן מאחר שכל מי שעוסק ומתחבר' בה הוא נקרא חבר. • **לְפָנַי**
צוּעֵן מְצָרִים [מח] **תְּנִינֵן אוֹרֵיִתָּא אֵית לְקַבֵּל אוֹרֵיִתָּא.**

אור הרשב"י

כמו שאמרו במנחות כ"ט ע"א על רבי עקיבה
 שהיה דורש על כל קוץ וקוץ תלי תילים של
 הלכות (ניצוצי אורות).
 [מה] גירסת היהל אור ילידי הענק אלין אינון.
 [מח] גירסת היהל אור שבע שנים נבנתה.

[מח] והנה הם רמזים בשמות הענקים כי
 אחימן הוא נוטריקון אחי מן הדיינו שהם אחים
 והם כורים החולקים אחד על השני וששי הוא
 כנגד הששה חלוקות של טמא וטהור אסור
 ומותר כשר ופסול ותלמי הם דקדוקי התורה

הלימוד היומיומי

לע"נ דבורה בת חנום ויוכבד ע"ה

וְהִינּוּ תוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה. וְהָאִי (מַלְכוּת)
 חֶבְרוֹן. מִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב נִפְקֵת ומש"כ שבע שנים נבנתה' פירושו שהנה
 למדנו שהתורה היא כנגד התורה, דהיינו שהתורה שבכתב שכנגד ז"א היא כנגד התורה
 שבעל פה שהיא כנגד המלכות, כי זה החברון שהיא המלכות היא יוצאת ונתקנת מז"א
 שהוא סוד תורה שבכתב (מק"מ). **בְּמָה דָּאתָ אָמַר** כמו שנאמר (משלי ז)
אָמַר לְחִכְמָה אַחֲתִי אָתָּה שז"א אומר למלכות שהיא סוד חכמה תתאה
 אחותי את (מק"מ). **וְהָאִי נִבְנְתָה שְׁבַע שָׁנִין, דְּבָנִין כָּךְ אֶקְרִי**
בַּת שְׁבַע והיא נבנתה מז"ת דז"א הנקראים שבע שנים כי משום כך השכינה נקראת
 בת שבע. **לְפָנַי צִעַן מְצָרִים, בְּמָה דָּאתָ אָמַר** כמו שנאמר (מלכים
 א ה) **וַהֲרַב חֲכָמַת שְׁלֹמֹה מִחֲכָמַת כָּל בְּנֵי קָדָם וּמִכָּל**
חֲכָמַת מְצָרִים שחכמת התורה שבעל פה שהיא בסוד המלכות הנקראת חכמת
 שלמה היא המעולה והמשובחת מכל שאר החכמות החיצוניות.

דברי האגדה והדרשה כדוגמת הענבים התלויים באשכול וסדר לימוד סודות
 התורה בראשי פרקים
וַיָּבֹאוּ עַד נַחַל אֶשְׁכּוֹל, (במדבר יג) אֵלֶיךָ אֵינּוֹן מְלֵי אַנְגָּדָה,
דְּרִשָּׁה, דְּתַלְיִין מִסְטָרָא דְמַהִימְנוּתָא הם אלו דברי
 האגדה והדרשה שהם תלויים ונמצאים בצד האמונה כדוגמת הענבים התלויים באשכול כי
 כפי הכנת האדם באמונה כך הוא דורש באגדה ואם אין אמונתו שלמה הוא דורש אגדות
 של דופי (רמ"ק). **וַיְכַרְתּוּ מִשָּׁם זְמוּרָה וְגו', אוֹלְפִין מִתַּמָּן**

רָאִשֵׁי פְּרָקִין, רָאִשֵׁי מַלְיָן שְׁלוֹמֵדִים מִשֵּׁם רַק רָאִשֵׁי פְּרָקִים וְרָאִשֵׁי דְבָרִים
 כִּי כַךְ הוּא סֹדֵר לִימוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁבַתְחִילָה מוֹסְרִים לּוֹ רַק רָאִשֵׁי פְּרָקִים [מ], אֵינּוֹן
 דְּבָנֵי מְהִימְנוֹתָא, חֲדָאן בְּמַלְיָן, וּמִתְפָּרְכָן מַלְיָן
 בְּגוּיָיהוּ, וּמְסַתְּפְלָן שְׂרָשָׂא חֵד וְעַקְרָא חֵד, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח
 בְּהוּ פְּרוּדָא כִּי אֵלּוּ שְׁהֵם מִבְּנֵי הָאֲמוּנָה הֵם שְׁמַחִים בְּדָבָרִים הָאֵלּוּ וּמִתְבָּרְכִים

הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹכָם כִּי הֵם רָאוּם שֶׁהַכֵּל הוּא שׁוֹרֵשׁ אֶחָד וְעֵיקַר אֶחָד שְׁלֹא נִמְצָא בָּהֶם
 פִּירוּד וּלְכֵן נֹאמַר עֲלֵיהֶם 'אֲשָׁכּוּל עֲנָבִים אֶחָד' כִּי הַכֵּל אֲצֵלֶם בְּאַחַדוֹת אַחַת (רמ"ק).

אֵינּוֹן דְּלֹא מְשַׁתְּכְּחֵי בְּנֵי מְהִימְנוֹתָא, וְלֹא אִזְלָפֵי
 אִזְרִייתָא לְשָׁמָּה, שְׁוִיָן לִיָּה לְמְהִימְנוֹתָא בְּפְרוּדָא אִלּוּם

אֵלּוּ שְׁהֵם לֹא מִבְּנֵי הָאֲמוּנָה הֵם לֹא לּוֹמְדִים תּוֹרָה לְשָׁמָּה וְהֵם שְׁמִים אֶת הָאֲמוּנָה בְּפִירוּד
 ע"י שְׁנֵרָאָה לְהֵם שֶׁהֵאֱמָרִים סוֹתָרִים זֶה אֶת זֶה (יֵהֵל אֹר), הֲדָא הוּא דְכָתִיב

וַיִּשְׁאֹוּהוּ בַּמוֹט בְּשָׁנִים, בְּפְרוּדָא וְזֵהוּ מִש"כ 'וַיִּשְׁאֹוּהוּ בַּמוֹט בְּשָׁנִים'
 כִּי הֵם לּוֹמְדִים וְשְׁמִים אֶת הַסּוּדוֹת בְּפִירוּד. מְהוּ בַּמוֹט. בְּמָה דְאֵת אָמַר

(תְּהֵלִים קְבֵא) אֵל יִתֵּן לְמוֹט רַגְלֶךָ כִּי מָה הַפִּירוּשׁ 'בַּמוֹט' אֵלּא הוּא כְּמוֹ מִש"כ
 'אֵל יִתֵּן לְמוֹט רַגְלֶיךָ' שְׁפִירוּשׁוֹ מִלְשׁוֹן נְפִילָה כִּי ע"י נְפִילְתָם בְּאֲמוּנָה הֵם שְׁמִים אוֹתָהּ בְּפִירוּד

(יֵהֵל אֹר). וּמִן הָרְמוּנִים וּמִן הַתְּאֲנִים, כְּלֹא שְׁוִיָן לְהֵנִי מִיָּלֵי
 לְסַטְרָא אַחְרָא, לְסַטְרָא דְּמִינָאֵי, לְסַטְרָא דְּפְרוּדָא שְׁהֵם

אֹר הַרְשָׁב"י

[מ] כְּמוֹ שְׁפִירֵשׁ ר' עוֹבְדִיָה מְבַרְטִנּוֹרָא שְׁהוּא חֲכָם שְׁאָם יִמְסוֹר לּוֹ רָאִשֵׁי פְּרָקִים יֵהִיָּה
 בְּמִסְכַּת חֲנִינָה פְּרַק ב' שְׁאִפִּילוֹ לְאֵדָם אֶחָד אֵין הוּא מִבֵּין הַשָּׂר מִדְּעַתוֹ.
 דוֹרְשִׁין בְּמִרְכָּבָה, אֵלּא א"כ מְכִיר בּוֹ הַרְבּ

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

לְע"נ דְּבוֹרָה בַּת חַנּוּם וַיּוֹכַד ע"ה